

Casal Solleric
Passeig del Born, 27
07012 Palma (Illes Balears)
Telèfon: 971722092
solleric@palma.cat

Horari:
De dimarts a dissabte, de 11 a 14 h i de 15:30 a 20:30 h
Diumenges i festius, de 11 a 14:30 h
Dilluns tancat

**Performances
amb Pau Andreu Sijjar**

Febrer

Dj. 8 // 17.30 I. acte.CONTACTE. Exercicis d'aproximació física a l'altre.
Dc. 14 // 19.00 II. acte.RESPIRACIO. Exercicis de moviments respiratoris.
Dc. 21 // 19.00 III. acte.MOVIMENT. Exercicis dinàmics de posicionament.
Dc. 28 // 19.00 IV. acte.ESPILL. Exercicis de reflex corporal.

Març

Dc. 7 // 19.00 V. acte.EQUILIBRI-DESEQUILIBRI. Exercicis d'estabilitat.
Ds. 17 // 11.30 VI. acte.VEU. Exercicis d'expressió vocal.

Conferència de Isabel De Naverán 8 feb 19h

**take your broken heart,
make it into art**

**Projecte de Irati Inoriza
9 feb // 18 mar**

DONAR COMPTE /ADONAR-SE

Percebem constantment missatges i imatges que parlen de cossos. A les nostres xarxes de comunicació actual, assistim expectants a un muntatge vertiginós que superposa i entrellaça cossos presents amb cossos absents.

Absents, com el de Carrie Fisher, que va interpretar la princesa Leia a la saga de *La Guerra de les Galàxies*, i que va morir en estranyes circumstàncies quan tornava a Los Angeles. Pel que sembla, l'actriu va caure dormida en un somni profund mentre el seu avi sobrevolava el mantell blau de l'oceà Atlàntic.

Meryl Streep va reviuire el seu record en citar-la durant l'entrega dels Globus d'Or, el 8 de gener de 2017, en una frase que es va fer viral: "Take your broken heart, and make it into art" (agafa el teu cor trencat i transforma'l en art). Però aquestes paraules no remetien únicament a la seva amiga desapareguda, sinó que al·ludien a l'absència d'altres cossos, aquells que mai acaben de fer-se presents, els que no se senten ni es veuen.

Com percebre el cos de l'altre? Com combatre la immunitat i l'aïllament produïts per la impotència que sovint experimentam quan, assegudes davant la pantalla de l'ordinador, veiem succeir-se en cascada una imatge rere una altra, sense una connexió simbòlica o sensitiva aparent, en una reducció del món a notícia.

Estan absents.

Això no obstant, tenen cossos i aquests habiten situacions específiques, tangibles, descriptibles.

Hi ha imatges, fotografies que congelen i desborden la nostra capacitat sensible, que ens impedeixen generar una experiència compartida. Una experiència entesa com l'elaboració d'una situació.

Així almenys ho va exposar Walter Benjamin, que defensava que l'experiència és plural i compartida, i que genera intersubjectivitat. La seva crítica a l'empobriment de l'experiència venia de la constatació de la incapacitat del subjecte per a narrar les seves vivències. Segons ell, és en la narració on es configura l'experiència.¹

A principis del segle passat va advertir sobre l'aïllament insensible al qual duria l'augment d'informació i, com a contrapartida, el descens de narració. El principal mitjà d'aleshores, la premsa, al servei del capitalisme burgès, gestaria una nova forma de comunicació que substituiria la narrativa oral.

"Aquesta nova forma de comunicació és la informació."

Quan ell distingeix entre narració i informació, ho fa per a diferenciar entre una manera d'explicar basada en l'experiència i elaborada en forma de text oral transmissible, articulat, compartit, enfront de la mera informació que, sense articular, prescindeix per complet de corporalitat.

"La informació ens assegura poder examinar-la immediatament. Per això es presenta en una forma que sigui *perfectament comprensible*."

Encarnar altres maneres d'observar pot ser una manera de resistir a l'aïllament, i d'intervenir col·lectivament en la configuració d'una nova percepció, aquesta vegada activa, responsable.

Fer present l'imperceptible és revisar la manera en què la història dels fets s'escriu.

Donar compte de la materialitat dels cossos és reivindicar-ne l'existència específica, la singularitat.

Posar l'atenció sobre com ens relacionam suposa un exercici d'edició i de muntatge sobre el relat editat i postproduït de la realitat.

El missatge de Meryl Streep, que els assistents a la cerimònia sentiren de cos present, com a promesa d'any nou, arriba a la nostra realitat actual com una cacofonia. Reproduïda constantment en el retalla i aferra de les pantalles, la veu de l'actriu s'apareix com un espectre, un fi fil que s'esmuny entre la resta dels missatges i notícies diàries. Entre tots aquests impulsos, missatges, imatges i sons, les coses a fer, les tasques per realitzar avui, el nostre cos, assegut en aquesta cadira, cobra major gravetat a mesura que el muntatge avança. La seva presència es fa cada vegada més conscient, els seus dolors, la seva incapacitat per contar-ho.

La frase, convertida ara en un títol, diu: agafa i transforma. Diu: viu i elabora.

El poder de la frase rau en la seva acció, en els seus verbs: agafar quelcom que es viu de manera individual i transformar-ho, convertir-ho en una altra cosa; és a dir, contar-ho, narrar-ho, compartir-ho. Només així pot ser inserit en la història, només així el subjecte individual es converteix en subjecte col·lectiu.

Narrar és contar. Contar és adonar-se, però també és donar compte. És revelar com se'ns presenta la realitat. I fer-ho disposant una situació viva que es desplega en el temps, que reuneix cossos i vivències per a transformar-les en experiències, que tradueix fets específics en exercicis corporals, per a extreure'n posicions, que seran preses, necessàriament, sensiblement.

Isabel De Naverán

¹ Totes les reflexions referides a Walter Benjamin estan elaborades a partir de la lectura del seu assaig "El narrador" (1936). Traducció espanyola de Jorge Navarro Pérez a *Obras II*, pàg. 41-67, Madrid, Abada (2009).